

Marți, 25 octombrie 2011

Forumul la nivel înalt privind eficacitatea ajutorului

P7_TA(2011)0460

Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2011 referitoare la al patrulea Forum la nivel înalt privind eficacitatea ajutorului (2011/2145(INI))

(2013/C 131 E/09)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația mileniului a Organizației Națiunilor Unite din 8 septembrie 2000,
- având în vedere Consensul european privind dezvoltarea din 2005 ⁽¹⁾,
- având în vedere Codul de conduită al Uniunii Europene privind complementaritatea și diviziunea muncii în politica de dezvoltare ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 28 septembrie 2006 privind o cooperare mai strânsă și mai bună: pachetul din 2006 privind eficacitatea ajutorului UE ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 mai 2008 referitoare la acțiunile întreprinse în urma Declarației de la Paris din 2005 privind eficacitatea ajutorului ⁽⁴⁾,
- având în vedere Concluziile Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe din 17 noiembrie 2009 privind un cadru operațional privind eficacitatea ajutorului ⁽⁵⁾,
- având în vedere Concluziile din 14 iunie 2010 ale Consiliului Afaceri Externe (miniștrii dezvoltării) privind diviziunea muncii la nivel transnațional, adăugând sau înlocuind un anumit număr de elemente ⁽⁶⁾,
- având în vedere Concluziile din 9 decembrie 2010 ale Consiliului Afaceri Externe (miniștrii dezvoltării) privind răspunderea reciprocă și transparența: Un al patrulea capitol pentru Cadrul operațional al UE privind eficacitatea ajutorului ⁽⁷⁾,
- având în vedere textul consolidat referitor la cadrul operațional privind eficacitatea ajutorului al Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene din 11 ianuarie 2011 ⁽⁸⁾,
- având în vedere Declarația de la Budapesta referitoare la al patrulea Forum la nivel înalt privind eficacitatea ajutorului de la Busan, Coreea de Sud (2011), adoptată la cea de-a 21-a Adunare Parlamentară Paritară ACP-UE de la Budapesta,
- având în vedere Declarația de la Dili din 10 aprilie 2010 privind instituirea păcii și consolidarea statului,
- având în vedere Declarația de la Bogotá din 26 martie 2010 privind punerea în aplicare a principiilor Agendei de acțiune de la Accra în cooperarea Sud-Sud,
- având în vedere Consensul de la Tunis „Către o dezvoltare eficientă” din 4-5 noiembrie 2010 privind elaborarea unei agende africane pentru eficacitatea dezvoltării,

⁽¹⁾ JO C 46, 24.2.2006, p. 1.

⁽²⁾ Concluziile Consiliului 9558/07, 15.5.2007.

⁽³⁾ JO C 306 E, 15.12.2006, p. 373.

⁽⁴⁾ JO C 279 E, 19.11.2009, p. 100.

⁽⁵⁾ Doc. 15912/09.

⁽⁶⁾ Doc. 11081/10.

⁽⁷⁾ Doc. 17769/10.

⁽⁸⁾ Doc. 18239/10.

Marți, 25 octombrie 2011

- având în vedere raportul Comitetului de asistență pentru dezvoltare (CAD) al OCDE intitulat „Eficacitatea ajutorului: raport intermediar privind punerea în aplicare a Declarației de la Paris”, din iunie 2009,
 - având în vedere raportul Comisiei intitulat „Agendă pentru eficacitatea ajutorului: Beneficiile unei abordări europene” din octombrie 2009 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Documentul de lucru al serviciilor Comisiei referitor la planul de acțiune al UE privind egalitatea de șanse între femei și bărbați și emanciparea femeilor 2010-2015 (SEC(2010)0265) și Concluziile Consiliului din 14 iunie 2010 privind Obiectivele de dezvoltare ale mileniului, în care se exprimă susținerea pentru planul de acțiune al UE,
 - având în vedere raportul final al Comisiei intitulat „Programare multianuală comună” din martie 2011 ⁽²⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Consolidarea răspunderii UE privind finanțarea pentru dezvoltare în vederea evaluării inter pares a asistenței oficiale pentru dezvoltare a UE”, din aprilie 2011 (COM(2011)0218),
 - având în vedere inițiativa lansată de Comisia Europeană în martie 2010 intitulată „Dialog structurat: pentru un parteneriat eficient în vederea dezvoltării”, care vizează identificarea mijloacelor practice pentru ameliorarea eficienței participării organizațiilor societății civile și a autorităților locale în cooperarea europeană,
 - având în vedere „Raportul final de evaluare a Declarației de la Paris: etapa a 2-a”, făcut public în mai 2011,
 - având în vedere Rezoluția sa din 15 martie 2007 privind autoritățile locale și cooperarea pentru dezvoltare ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0313/2011),
- A. întrucât al patrulea Forum la nivel înalt (FNÎ-4) privind eficacitatea ajutorului ar trebui să definească angajamentele viitoare ale unui ajutor pentru dezvoltare mai eficace și să contribuie la punerea în aplicare a unei arhitecturi noi a ajutorului internațional pentru realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM) până în 2015 și dincolo de acest termen;
- B. întrucât principiile Declarației de la Paris (DP) se axează în primul rând pe mecanismele de acordare a ajutorului și nu pe elaborarea de politici eficiente de dezvoltare; întrucât Agenda pentru acțiune de la Accra privind eficacitatea ajutorului a fost îngreunată de mai mulți factori: criza financiară, nivelul redus al plășilor din cadrul AOD, schimbarea de politică a unor finanțatori, care cer rezultate mai multe pe termen scurt, precum și apariția unor noi finanțatori publici și privați care nu fac parte din CAD și a căror abordare nu este reglementată de normele consensuale ale cooperării;
- C. întrucât o parte tot mai mare din totalul asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD) provine din țări emergente, care nu sunt membre ale OCDE;
- D. întrucât ultimele monitorizări și studii de evaluare au arătat că țările beneficiare au depus mai multe eforturi decât țările donatoare pentru a pune în aplicare angajamentele cuprinse de Declarația de la Paris și Agenda pentru acțiune de la Accra;
- E. întrucât conferințele la nivel înalt din trecut nu au reușit să genereze presiunea politică necesară sau un cadru obligatoriu din punct de vedere juridic și întrucât punerea în aplicare a DP nu a generat diminuarea sperată a fragmentării ajutorului și întrucât prea multe operațiuni se caracterizează în continuare prin lipsă de transparență, de exemplu în materie de condiționalități;

⁽¹⁾ Proiect nr. 2008/170204 - Versiunea 1.

⁽²⁾ Proiect nr. 2010/250763 - Versiunea 1.

⁽³⁾ JO C 301 E, 13.12.2007, p. 249.

Marți, 25 octombrie 2011

- F. întrucât transparența și responsabilitatea sunt condiții fundamentale ale eficacității ajutorului nu numai între guvernele țărilor donatoare și guvernele beneficiare, ci și între stat și societate; și întrucât donatorii și țările partenere au convenit, în Agenda de acțiune de la Accra, să difuzeze în timp util informații detaliate referitoare la fluxurile de ajutoare actuale și viitoare, astfel încât țările în curs de dezvoltare să își poată elabora bugetul și să își verifice conturile cu mai multă precizie; de asemenea, întrucât este extrem de important ca țările donatoare să sprijine consolidarea instituției parlamentului, precum și implicarea autorităților locale și a organizațiilor societății civile în ancorarea fermă a politicii de dezvoltare în procesul democratic;
- G. întrucât Uniunea Europeană și statele sale membre contribuie cu peste jumătate din asistența oficială pentru dezvoltare (AOD) de la nivel mondial și joacă, prin urmare, un rol important în programul privind eficacitatea ajutorului;
- H. întrucât, având în vedere al patrulea Forum, este important să amintim țărilor donatoare angajamentul de a dedica 0,7 % din PIB/VNB ajutorului pentru dezvoltare până în 2015, de a include o componentă puternică privind egalitatea de gen în toate politicile și practicile lor în cadrul relațiilor cu țările în curs de dezvoltare, de a defini mai strict AOD și de a respecta principiile în vigoare ale Agendei pentru acțiune de la Accra; întrucât este necesar să se meargă dincolo de asistența oficială pentru dezvoltare în vederea încheierii de parteneriate pentru dezvoltare în scopul de a sprijini o viziune a dezvoltării care este asumată și susținută chiar de către țările respective;
- I. întrucât domeniul de acordare a ajutorului pentru dezvoltare este în continuă schimbare și întrucât apariția noilor donatori ar trebui să fie mai bine reflectată în mecanismele de eficacitate a ajutorului;
- J. întrucât întreaga finanțare pentru dezvoltare, inclusiv mecanismele inovatoare de finanțare, precum taxa pe tranzacțiile financiare sau fondurile globale pentru finanțarea sănătății sau a educației, trebuie să includă și să pună în aplicare principiile Declarației de la Paris;
- K. întrucât Consensul de la Tunis privind agenda africană pentru dezvoltare solicită comutarea centrului de interes de la eficacitatea ajutorului la o agendă mai extinsă privind eficacitatea dezvoltării; și întrucât cele șase elemente identificate ca fiind esențiale pentru eficacitatea dezvoltării în Africa sunt: construirea unor state competente; dezvoltarea responsabilității democratice; promovarea cooperării sud-sud; gândirea și acțiunea la nivel regional; acceptarea noilor parteneri de dezvoltare; depășirea dependenței de ajutor,
1. subliniază necesitatea unei poziții ambițioase a Uniunii Europene la FNÎ-4 susceptibilă să aducă o contribuție substanțială la aprofundarea și punerea în aplicare deplină a angajamentelor privind eficacitatea ajutorului; speră, având în vedere importanța eficacității ajutorului pentru îmbunătățirea calității vieții și pentru reducerea sărăciei în țările beneficiare, precum și pentru realizarea ODM, la o reprezentare la nivel înalt a Uniunii Europene la Busan;
 2. reamintește că una dintre condițiile de bază pentru a îndeplini „agenda privind eficacitatea ajutorului” este de a adopta pe deplin principiul „asumării democratice a responsabilității” („democratic ownership”), ceea ce implică faptul că strategia de dezvoltare este coordonată la nivel de țară și reflectă angajamentul tuturor părților interesate de la nivel național;
 3. ia act de faptul că guvernele din țările în curs de dezvoltare nu au acordat parlamentului lor și societății civile marja de manevră necesară pentru a permite o asimilare eficientă pe plan local („ownership”); îndeamnă UE să consolideze angajamentele de la Paris și de la Accra prin promovarea asumării democratice a responsabilității în ceea ce privește politicile, planificarea și acțiunile din domeniul dezvoltării prin implicarea pe deplin și prin responsabilizarea tuturor părților interesate de dezvoltare;

Marți, 25 octombrie 2011

4. este de părere că FNĪ-4 va fi un succes dacă va ajunge la un angajament puternic în favoarea eficacității ajutorului sub forma unor obiective clare și măsurabile, însoțite de calendare precise pentru realizarea lor; preocupat de punerea în aplicare insuficientă a DP și a AAA, reamintește importanța „asimilării pe plan local” a dezvoltării ca urmare a unei abordări de tip ascendent, a nefragmentării ajutorului, precum și a instituirii de mecanisme solide, eficiente și independente de monitorizare și punere în aplicare, implicând parlamentele și societatea civilă atât la nivel național, cât și la nivel internațional; consideră că, pentru a fi eficient, ajutorul ar trebui să fie luat în considerare și evaluat în funcție de contribuția sa concretă la îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare și nu doar în funcție de elementele inițiale;
5. reamintește că un ajutor eficient presupune să se permită țărilor sărace să mobilizeze venituri interne; în consecință, îndeamnă încă o dată UE să pună pe primul plan lupta împotriva paradisurilor fiscale și a evaziunii fiscale, promovând totodată sursele alternative de finanțare pentru dezvoltare, și anume prin crearea unei taxe pe tranzacțiile financiare; de asemenea, îndeamnă UE să ofere țărilor în curs de dezvoltare o asistență sporită în reformele fiscale cu scopul de a susține sisteme fiscale eficiente, eficiente, echitabile și durabile, care ar trebui să conducă la reducerea sărăciei și a dependenței de ajutoare;
6. solicită țărilor donatoare și țărilor beneficiare să ia măsuri imediate pentru a respecta angajamentele DP și ale Agendei pentru acțiune de la Accra, care au ca singure obstacole voința politică și birocrăția, precum și costurile ridicate de tranzacție, de exemplu în ceea ce privește deblocarea ajutoarelor, caracterul previzibil al ajutoarelor, condiționalitatea și transparența; în special, subliniază nevoia de a implementa angajamentul de la Accra prin care donatorii se obligă să utilizeze sistemele existente la nivel național ca primă opțiune în cooperarea bilaterală guvern-guvern și de a aborda imprevizibilitatea fluxurilor de ajutoare; de asemenea, îndeamnă toate țările donatoare să acorde prioritate achizițiilor publice la nivel local și regional;
7. reamintește rolul pe care îl joacă ajutorul, de pârghie pentru stimularea creșterii incluzive și durabile în scopul reducerii sărăciei și a dependenței de ajutor și al promovării procesului de creare de locuri de muncă, ținând seama de particularitățile proprii fiecărei țări și asigurând în același timp consolidarea eficacității ajutorului pentru cei care au cel mai mult nevoie de el; de asemenea, constată că ajutorul ar trebui să fie considerat mai degrabă o măsură temporară în scopul de a promova o creștere economică durabilă în țările în curs de dezvoltare decât o soluție pe termen lung;
8. subliniază faptul că o astfel de creștere este împiedicată de anumite practici din domeniul achizițiilor publice ale țărilor donatoare, care nu iau în considerare economia locală; prin urmare, îndeamnă donatorii să acorde prioritate achizițiilor publice locale și regionale, consolidând capacitățile economice locale;
9. reamintește că ajutorul pentru dezvoltare nu este suficient pentru a eradică sărăcia și că acesta ar trebui să abordeze mai degrabă cauzele decât simptomele sărăciei; insistă asupra necesității unui ajutor mai eficient, inclus într-un proces de dezvoltare care urmărește crearea, în țările beneficiare, a unor economii puternice și ecologice în care accesul la serviciile sociale de bază să fie garantat pentru toți cetățenii și reducerea, în timp, a dependenței de ajutor; subliniază în acest sens importanța unui climat care favorizează crearea de locuri de muncă decente, dezvoltarea întreprinderilor și a inovării în țările beneficiare; încurajează donatorii să utilizeze în principal capacitățile economice locale și să se implice în mod activ în consolidarea acestora;
10. solicită o mai bună coordonare la nivel internațional în distribuția ajutoarelor între țări pentru a aborda problema „țărilor preferate” („aid darlings”) și a „țărilor neglijate” („aid orphans”) din punctul de vedere al acordării de ajutoare; subliniază că obiectivul creșterii impactului ajutorului și al obținerii mai multor rezultate/unui raport mai bun calitate/preț nu ar trebui să ducă la o politică de dezvoltare care evită riscurile și se concentrează doar pe „țările neproblematic”; insistă că eradicarea sărăciei trebuie să rămână criteriul cel mai important pentru alocarea ajutorului pentru dezvoltare al UE;
11. subliniază importanța unei abordări diferențiate în ceea ce privește eficacitatea ajutorului, luând în considerare nivelul de dezvoltare al țărilor beneficiare (al țărilor cel mai puțin dezvoltate, fragile și cu venit mediu), precum și nevoile lor specifice; subliniază că, având în vedere numărul mare de state fragile, precum și faptul că acestea se află cel mai departe de realizarea ODM, reprezentând 75 % din deficit, este important să se acorde o atenție deosebită acestei probleme;

Marți, 25 octombrie 2011

12. subliniază că implicarea autorităților locale și a organizațiilor societății civile în politicile de dezvoltare este esențială pentru atingerea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM) și pentru asigurarea unei bune guvernante; constată că, în ciuda recunoașterii acestora la Accra în calitate de „actori legitimi ai dezvoltării”, mai multe organizații ale societății civile se confruntă cu politici și practici care subminează rolul lor ca actori ai dezvoltării; în sens mai larg, amintește donatorilor și țărilor partenere să pună accentul pe o recunoaștere sporită a participării parlamentelor, a autorităților locale și a societății civile și pe o utilizare mai transparentă a sistemelor naționale;

13. reamintește faptul că ajutorul financiar nu este suficient pentru a garanta dezvoltarea durabilă și că autoritățile locale și sectorul privat de la nivel național trebuie să joace un rol primordial în realizarea proiectelor referitoare la ODM; subliniază rolul întreprinderilor private, cum ar fi întreprinderile mici și mijlocii, în crearea bunăstării și responsabilitatea statelor membre de a garanta stabilitatea și statul de drept; în acest sens, insistă asupra importanței unei bune guvernante în țările beneficiare;

14. subliniază că indicatorii bunei guvernante, dintre care unii încă sunt foarte controversați, trebuie, de asemenea, să facă obiectul unei dezbateri, având în vedere utilitatea lor în determinarea calității abordărilor participative necesare unei asumări democratice a responsabilității;

15. invită guvernele partenere să respecte și să accentueze eforturile de descentralizare (politică, administrativă și fiscală) și să consolideze coordonarea dintre procesele locale și naționale de planificare a dezvoltării, contribuind la complementaritate și specializare și respectând autonomia locală;

16. solicită țărilor donatoare să își coordoneze și să își armonizeze mai bine acțiunile și să își simplifice procedurile și să consolideze o cooperare mai strânsă cu donatorii privați;

17. solicită să se încurajeze și să se promoveze cooperarea sud-sud și cooperarea triunghiulară, drept modalități de ajutor care contribuie la îmbunătățirea calității și a eficienței, a schimbului de competențe și a dezvoltării capacităților;

18. reamintește faptul că toate guvernele – donatoare și beneficiare – se supun obligațiilor privind drepturile omului; subliniază că aceste angajamente și răspunderea în temeiul dispozițiilor internaționale privind drepturile omului sunt esențiale pentru îndeplinirea obiectivului privind eficacitatea dezvoltării; în consecință, îndeamnă UE ca la reuniunea de la Busan să își ia angajamentul de a introduce măsuri obligatorii pentru a asigura că ajutorul respectă acordurile privind drepturile omului;

19. subliniază importanța găsirii unui echilibru între îndeplinirea anumitor condiționalități politice și fiscale și abordările axate pe indicatorii de performanță, cu scopul de a evita ca exigențele politice și de performanță stricte să descurajeze guvernele țărilor partenere de la punerea în aplicare a propriilor politici sau chiar de la experimentarea unor abordări noi mai riscante, preferând, în schimb, să urmeze indicațiile donatorilor;

20. salută adoptarea Codului de conduită al Uniunii Europene în materie de diviziune a muncii în cadrul politicii de dezvoltare și subliniază că, până în prezent, principiile acestuia nu au fost aplicate pe deplin din cauza absenței voinței politice, ceea ce împiedică utilizarea optimă a ajutorului european și reduce capacitatea Uniunii de a juca un rol principal în ceea ce privește diviziunea muncii în contextul celui de al patrulea Forum;

21. solicită Uniunii Europene să accelereze inițiativa „Fast Track” referitoare la diviziunea muncii, în special în ceea ce privește punerea în aplicare a concentrării pe sectoare, printr-o operațiune de reorganizare și printr-o programare comună, și să favorizeze utilizarea sistemelor naționale pentru a onora angajamentul asumat în cadrul DP de a recurge mai mult la mijloace de distribuire a ajutoarelor fondate pe asimilarea pe plan local, în special prin intermediul sprijinului bugetar;

Marți, 25 octombrie 2011

22. salută inițiativa Comisiei, definită în cadrul Cărții verzi privind sprijinul bugetar, care vizează în primul rând să promoveze dezvoltarea endogenă a țărilor partenere și solicită să se precizeze criteriile de eligibilitate privind sprijinul bugetar, astfel încât să se evite posibilele derapaje sau utilizarea incorectă a acestui tip de ajutor, ținând seama de elemente cum ar fi indicele de corupție pentru fiecare țară;
23. subliniază rolul principal al parlamentelor naționale în cadrul noii arhitecturi a ajutorului și amintește necesitatea de a le oferi acestora asistență pentru întărirea capacităților lor legislative și pentru a încuraja modificările indispensabile examinării tuturor cheltuielilor care vizează dezvoltarea;
24. solicită parlamentelor naționale să adopte documentele de strategie de țară și bugetul anual consultând societatea civilă și autoritățile locale înaintea dialogului politic cu donatorii, cu scopul de a acorda toată puterea controlului democratic;
25. reamintește, în acest scop, angajamentul cuprins în cadrul operațional al Consiliului Uniunii Europene referitor la eficacitatea ajutorului ⁽¹⁾, care vizează să permită ca ajutorul financiar oferit de donatorii Uniunii să facă obiectul unui control democratic în cadrul proceselor din țările partenere;
26. atrage atenția asupra rolului important al instituțiilor supreme de audit în asistarea parlamentelor naționale în procesul de monitorizare a cheltuielilor legate de dezvoltare și în promovarea eficacității ajutorului;
27. amintește riscul de a transforma eficacitatea ajutorului într-un subiect de ordin foarte tehnic; subliniază necesitatea de a pune mai mult accent pe indicatorii referitori la impactul ajutorului asupra dezvoltării și pe modul în care acesta contribuie efectiv la eradicarea sărăciei, promovarea egalității de gen, reducerea inegalităților și crearea bunăstării; este de părere că asocierea mai strânsă a actorilor publici și privați prezenți pe teritoriul dezvoltării și integrarea experienței dobândite în aplicarea angajamentelor din DP și Agenda pentru acțiune de la Accra vor contribui la îmbunătățirea programului privind eficacitatea ajutorului;
28. amintește Uniunii Europene să își revizuiască politicile referitoare la diviziunea muncii pentru a se asigura că problemele transversale, precum drepturile omului, incluziunea socială, egalitatea dintre femei și bărbați, cetățenia sau schimbările climatice, nu sunt neglijate;
29. subliniază faptul că transparența ajutoarelor este esențială pentru a asigura atât asimilarea pe plan local a ajutorului pentru dezvoltare, cât și eficacitatea acestuia; solicită, prin urmare, Comisiei și statelor membre să adopte o poziție mai ambițioasă în materie de transparență a ajutorului, promovând la nivel internațional utilizarea de mecanisme care vizează să stabilească standarde la nivel mondial în acest domeniu, cum ar fi Inițiativa internațională privind transparența ajutorului (IATI); invită statele membre care nu au făcut încă acest lucru să adere la Inițiativa internațională privind transparența ajutorului (IATI) și să o pună în aplicare;
30. subliniază faptul că este important să se evalueze în mod clar posibilele riscuri asociate unei implicări mai mari a sectorului privat și că, prin urmare, ar trebui să se definească criterii clare pentru susținerea proiectelor din sectorul privat și să se instituie mecanisme solide de evaluare a impactului pentru a se asigura că investițiile din sectorul privat sunt durabile, în conformitate cu obiectivele de dezvoltare convenite la nivel internațional, și nu conduc la reintroducerea ajutorului condiționat;
31. consideră egalitatea de gen drept o prioritate în elaborarea de politici de dezvoltare și, prin urmare, solicită o integrare deplină a egalității de gen în agenda privind eficacitatea ajutorului, precum și participarea organizațiilor de femei la toate procesele de dezvoltare;

(1) Secretariatul General al Consiliului Uniunii Europene, documentul 18239/10 consolidat.

Marți, 25 octombrie 2011

32. subliniază că FNÎ-4 ar trebui, de asemenea, să pună bazele unui parteneriat internațional pentru dezvoltare mai cuprinzător, prin asigurarea unei mai mari implicări a donatorilor emergenți, în special a țărilor a căror abordare nu este reglementată de normele internaționale în materie de eficacitate a ajutorului; invită UE să își asume un rol de lider în acest domeniu, pentru a asigura că ajutorul care provine din aceste țări este în conformitate cu principiile internaționale stabilite în ceea ce privește asistența oficială pentru dezvoltare; totuși, este de părere că acest lucru nu ar trebui să se traducă printr-o moderare a acquis-ului în materie de eficacitate a ajutorului și a principiilor sale fundamentale;

33. este de părere că, având în vedere rolul său de control democratic, Parlamentul European ar trebui să continue să se implice în redefinirea în curs de desfășurare a programului privind eficacitatea ajutorului, inclusiv printr-o participare corespunzătoare la reuniunea de la Busan;

34. solicită UE și statelor sale membre să continue să acorde atenție calității ajutorului și să promoveze o agendă internațională axată pe dezvoltare;

35. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
